

ੴ ਓਜਤਿਗੁਰਪ੍ਰਾਦਿ ॥

ਅਤ ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਲਿਖਯਤੇ

ਪਹਿਲਾ ਤੇ ਯਾਦਕਰਸਾਂ ਉਸਕਰਤਾਰਨੂ । ਜਿਸ
ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਕੁਲ ਸੰਸਾਰ ਨੂ । ਕਰਮਾਂ ਬੰਦਨ
ਉਸ ਸਿੰਜਨਹਾਰਨੂ । ਜੇਹੜਾ ਹੈ ਕੁਲ ਜੀਆ ਜੂਨ
ਬਨਾਵਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ
ਭਗਤਾਂ ਤਾਂ ਈ ਜਦ ਭੀ ਝਹੋ ਜਾਵੇ ਜੀ । ਧਾਰਮਵਤਾਰ
ਫਰ ਸੁਵਾਮੀ ਜੋ ਜਾਵੇ ਜੀ । ਅਪਨੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਤਾਂ
ਪਸਰਖਾਵੇ ਜੀ । ਦੂਸਰੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਮੁਕਾਵੰਦਾ
ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ
ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਸਵਾਮੀ ਸਤਿਜੁਗ ਧਾਰਿਆ । ਪਾਪੀ
ਹਰਨਾਕ ਸਤਾਂ ਈ ਫਰਸੀ ਮਾਰਿਆ । ਅਪਨੇ ਵਗਤ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨੂ ਤਾਰਿਆ । ਜੇਹੜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ

ਓਨੁ ਓਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੰਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ।

ਵਿਚਰਤੇ ਹੋਏ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰਜੀ । ਰਾਵਟਪਾਪੀ

ਤਾਈਂ ਦਿਤਾ ਹੈ ਮਾਰ ਜੀ । ਭਰਤ ਭਭੀ ਸ਼ਨਤਾਈਂ

ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਿਆਰ ਜੀ । ਨੰ ਕਾ ਦੇ ਵਿਚ ਜੇਹੜਾ ਰਾਜ

ਕਮਾਵੰਦਾ ॥ ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ ਵਿਚ ਦਵਾ ਪ੍ਰਦੇਧਾਰ ਦੇ ਪਾਪੀ

ਜੋ ਕੰ ਸਤਾਈਂ ਹਥੀ ਨੇ ਮਾਰ ਦੇ । ਭਾਰਤ ਕਰਾ ਕੇ ਭਾਰ

ਧਰਤੀ ਉਤਾਰ ਦੇ । ਗੋਪੀਆਂ ਸੰਗ ਨਿਤ ਰਾਸ ਮਚਾ

ਵੰਦੇ ॥ ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ॥

ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਏ ਪਾਪ ਜੋ ਘੋਰ ਜੀ । ਟੁਟੀ ਸੀ

ਆਕੇ ਧਰਮ ਦੀ ਡੋਰ ਜੀ । ਭਗਤਾਂ ਮਚਾਇਆ ਫੇਰ ਆ

ਨ ਜੋ ਝੋਰ ਜੀ । ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮੀਫੇਰ ਹੋਵੰਦਾ

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ।

ਕਲਜੁਗਵਿਚਲੀਤਾਨਾਨਕਅਵਤਾਰਜੀਆਨਕੇ
ਤਾਰਿਆਜਿਸਨੇਕੁਲਸੰਸਾਰਜੀ।ਨਾਮਦਾਖੋਲਦਿ
ਤਾਭੰਡਾਰਜੀ।ਕਲੂਦੇਜੀਵਾਂਤਾਈਂਬੰਨੇਜੋਲਾਵੰਦਾ
ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ।

ਨਾਨਕਅਵਤਾਰਫੇਰਕਲੂਮੇਧਾਰਿਆ। ਅੰਗਦਦੂ
ਜੇ ਫੇਰਸਮਝਪਿਆਰਿਆ। ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਭੀ
ਵਿਚਾਰਿਆ। ਡੇਰਾਜੋਗੋਇੰਦਵਾਲਵਿਖੇਲਗਾਵੰ
ਦਾ॥ ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ॥

ਚੌਥੇ ਤਾਂ ਰਾਵਦਾਸ ਗੁਰੂ ਕਹਾਏ ਜੀ। ਸੁਧਾਸਰ
ਵਿਖੇਡੇਰੇਲਾਏਜੀ।ਪੰਜਵੇਂ ਗੁਰੂਫੇਰਅਰਜਨਸਦਾ
ਏ ਜੀ। ਤਰਨਤਾਰਨਜੀ ਦੀ ਮਸਿਆਜਾਵੰਦਾ ॥
ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ।

ਛੇਵੇਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਹਰਗੋਬਿੰਦਪਛਾਨਜੀ।ਭਗਤਖਾਤਰ
ਜੇਹੜੇਹੋਏਕੁਰਾਬਾਨਜੀ। ਦੁਸ਼ਟਾਮਾਰਅੰਗ ਭਗ
ਤਾ ਲਗਾਨਜੀ।ਜਿਨਾਦਾਜਸਪਿਆਜਗਹੈ ਗਾਵੰ

ਦਾ। ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ।

ਸਤਵੇਂ ਗੁਰਫਿਰਹੋਏ ਹਰ ਰਾਇਜੀ। ਹਰਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਗੁਰੂ ਅਠਵੇਂ ਆਏ ਜੀ। ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਜੋਤੀ ਜੋਤ

ਸਮਾਏ ਜੀ। ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਦੁਖ ਹੈ ਜ ਵੰਦਾ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ॥

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਹੋਏ ਨੌਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਜੀ। ਪਾਪੀਆ

ਤਾਈਂ ਜਿਨਾਂ ਦਿਤਾ ਹੈ ਮਾਰ ਜੀ। ਅਪਨੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ

ਲੀਤੀ ਨੇ ਸਾਰ ਜੀ। ਰਖ ਕੇ ਧਰਮ ਦੇ ਖੇਸੀ ਸ ਗਵਾਵੰ

ਦਾ॥ ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ॥

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦਸਵੇਂ ਜਾਨ ਜੀ। ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ

ਵਿਚ ਸਵਾਜੋਧ ਨਜੀ। ਧਰਮ ਦੀ ਆ ਕੇ ਜਿਨਾਂ ਰਖੀ

ਹੈ ਆਨ ਜੀ। ਖਾਲ ਸਾਤ ਵਾਰੀ ਖ ਪਿਆ ਬਤਾਵੰਦਾ।

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ॥

ਖਾਤ੍ਰ ਧਰਮ ਦਿਤੇ ਬਟੇ ਨੇ ਚਾਰ ਜੀ। ਡੁਬਈ ਹਿੰਦ

ਤਾਂਈਂ ਲਿਆ ਜੋਤਾਰਜੀ । ਧਰਮ ਦੀ ਖਾਤੁਕੀ ਤੇ ਬੜੇ
ਉਪਕਾਰਜੀ । ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੀਜਾ ਓਹੀ ਸਜਾਵੰ
ਦਾ ॥ ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਗਿਆਰਵਾਂ ਮਾਨਜੀ । ਦਸਾਂ ਹੀ ਗੁਰਵਾਂ
ਜਿਨ੍ਹ ਕੀਤਾ ਇਲਾਨਜੀ । ਜਿਸਨੂੰ ਸੇਵੇ ਅਜਕਲ
ਜਹਾਨਜੀ । ਓਸਦੇ ਤਾਈਂ ਮੈਂ ਭੀ ਸੀ ਸਭੁਕਾਵੰਦਾ ।

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲ ਵੰਦਾ ।

ਨਾਮ ਦੀ ਝੋਕਲਾਈ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ । ਜਿਸਦੀ
ਦੁਨ੍ਹਾ ਵਿਚ ਪੈ ਗਈ ਵਹੀਰਜੀ । ਨਾਮਨੂੰ ਜਪ ਬੈਠੇ
ਪੀਰ ਫਕੀਰਜੀ । ਗੀਤ ਗੋਬਿੰਦ ਭਲਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ
ਤੂਗਾਮਦਾ । ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ॥

ਝੋਫਤਾ ਗਾਈਆ ਕੇ ਸਦਨੇ ਕਸਾਈ ਜੀ । ਫੁਰੀ ਚ-
ਲਾਨੀ ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਹਟਾਈ ਜੀ । ਜਪ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇ ਖੋ
ਮੁਕਤੀ ਪਾਈ ਜੀ । ਜਪਦਾ ਨਾਮ ਜੇਹੜਾ ਸੋਈ ਤਰ
ਲਾਵੰਦਾ । ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲ ਵੇਦਾ ॥
ਧੰਨਾ ਤੇਜਟਦੇਖੋ ਝੋਕ ਲਗਾ ਵੇਦਾ । ਪਥਰਾਂ ਵਿਚੋਂ
ਆਫੇ ਰਬਨੁ ਪਾ ਵੇਦਾ । ਤਰਕੇ ਆਪ ਫੇਰ ਬਿਪਰ
ਤ੍ਰਾ ਵੇਦਾ । ਲਸੀਦਾ ਛਨਾ ਪਿਆ ਕੇ ਗਉ ਵਾਂ ਚਰਾ ਵੇਦਾ
ਝੋਕ ਪ੍ਰਮ ਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾ ਵੇਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾ ਵੇਦਾ ॥
ਝੋਕ ਲਗਾਈ ਸੀ ਰਾਬਾਈ ਨੇ ਆਨ ਜੀ । ਨਾਮ ਦੇ ਝੋਕ
ਵਿਚ ਹੋਏ ਗਲਤਾ ਨਜੀ । ਜਹਿਰ ਪਿਆਲਾ ਗਲ
ਕਰੇ ਰਵਾ ਨਜੀ । ਪੀ ਵੇਯਾ ਮੀ ਰਾਂਬਾਈ ਅਮ੍ਰਤ ਹੋ ਜਾ
ਵੇਦਾ । ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾ ਤਮਾਂ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾ ਵੇਦਾ ।

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾ ਵੇਦਾ ।
ਨਾਮ ਵੈਓ ਆਨ ਜਦ ਝੋਕ ਲਗਾਈ ਸੀ । ਨਾਮ ਦੇ
ਜੋਰ ਫੇਰ ਗਉ ਜਵਾਈ ਸੀ । ਨਾਮ ਦੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਦੇਂਦਾ
ਦੁਹਾਈ ਸੀ । ਨਾਮ ਬਗੈਰ ਕਹੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਭਾ ਵੇਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾ ਤਮਾਂ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾ ਵੇਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾ ਵੇਦਾ ॥
ਨਾਮ ਦੀ ਝੋਕ ਰਵਦਾ ਸਲਗਾਈ ਸੀ । ਪਥਰਨੁ ਚਕ
ਰੇਰ ਗੰਗਾ ਵਗਾਈ ਸੀ । ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਚ ਮੈ ਸੀ ਲਿਵ

ਚਾਲਾਈਸੀ। ਇਕੋ ਬਰਮਸਾਰੇ ਨਿਗਾਮੀ ਆਵੰਦਾ
 ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ।

ਕੀਦਾ ਤੇ ਕੀਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਮ ਗਨਾਵਾਂਜੀ। ਇਸਤਾਂ
 ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਅੰਤ ਨਾਪਾਵਾਂਜੀ। ਓਦੇ ਤਾਂ ਉਤੇ ਬਲਿ
 ਹਾਰੇ ਸੈ ਜਾਵਾਂਜੀ। ਜੇਹਿੜਾ ਹੈ ਝੋਕ ਨਿਤ ਨਾਮ ਦੀ
 ਗਾਵੰਦਾ। ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ।

ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਵੇ ਤੂ। ਕਦੀ ਨਾ ਨਾਮ
 ਮੂਰਖ ਓਸਦਾ ਧਿਆਵੇਂ ਤੂ। ਧੰਦਿਆਂ ਵਿਚ ਨਿਤ
 ਜਾਨਖ ਪਾਵੇ ਤੂ। ਕਦੇ ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਰਬ ਚੇਤੇ ਭੀ ਆਵੰਦਾ।

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ॥

ਦੇਖ ਲੈ ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਰ ਵਿਚਾਰ ਓਏ। ਕੇਹਿੜੀ ਤੂ
 ਕੀਤੀ ਇਥੇ ਭਲੀ ਆਕਾਰ ਓਏ। ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਰਨੇ
 ਵਿਚ ਰਿਓਤਿਆਂ ਓਏ। ਨੇਕੀ ਤਾਂ ਕਰਨੇ ਦਾ ਕੁਝ
 ਖਿਆਲ ਨਾ ਆਵੰਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ॥
ਜਿਨਾਂ ਨੈ ਕੀਤੀ ਇਥੇ ਭੁਲੀ ਕਮਾਈ ਜੀ
ਓਨਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਹਰ ਜਕਾ ਵਿਡਾਈ ਜੀ ।
ਇਥੇ ਤੇ ਓਥੇ ਫੇਰ ਹੋਵੇ ਸਹਾਈ ਜੀ । ਵੇਦ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਭੀ ਇਹੋ ਬਤਾਵੰਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਲਾਵੰਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ॥
ਜਨਮ ਸੀ ਤੇਰਾ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਪਿਆਰਿਆ ।
ਮਾਯਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗ ਖਾਕਮੇ ਡਾਰਿਆ । ਓਹਦਾ
ਖਿਆਲ ਆਕੇ ਇਲੋਂ ਵਿਸਾਰਿਆ । ਜੇਹੜਾ
ਹੈ ਵੇਜ਼ੀ ਕੁਲ ਤਾਈਂ ਪੁਚਾਵੰਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਲਾਵੰਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੰਦਾ ॥
ਮਾਈ ਤੇ ਬਾਪ ਹੋਰ ਘਰਦੀ ਨਾਰ ਜੀ ਪੁਤ੍ਰ
ਧੀਆਂ ਸਣੇ ਕੁਲ ਪਰਵਾਰ ਜੀ । ਜਿਨਾਂ ਦੇ
ਤਾਈਂ ਨਿਤ ਕਰੇ ਪਿਆਰ ਜੀ ਪੈਸੇ ਬਗੈਰ
ਨਹੀ ਓ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੰਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਲਾਵੰਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੇਦਾ ॥
ਪੈਸੇ ਦਾ ਯਾਰ ਤੇਰਾ ਕੁਲ ਸੰਸਾਰ ਜੀ ।
ਪੈਸੇ ਬਗੈਰ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਨ ਗਵਾਰ ਜੀ । ਅਜੇ
ਭੀ ਨਾਮ ਜਪੀਂ ਹੋਏ ਹੁਸਿਆਰ ਜੀ । ਸਿਰ ਤੇ
ਕਾਲ ਤੇਰੇ ਡੰਕਾ ਬਜਾਵੇਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੇਦਾ ।
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੇਦਾ ॥
ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਸਭ ਕਾਲ ਖਪਾਏਜੀ । ਕਾਲਦੇ
ਅਗੇ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਾਂ ਜਾਏ ਜੀ । ਅਪਨੀ ਜਾਨ
ਓਹੀ ਇਥੋਂ ਬਛਾਏ ਜੀ । ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜੇਹੜਾ
ਨਿਤ ਹੈ ਗਾਵੇਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੇਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੇਦਾ ॥
ਮੇਰੀ ਤੂ ਮੇਰੀ ਬੰਦੇ ਨਿਤ ਕਰੇਂ ਓਏ । ਸਾਹਿਬਦੇ
ਰੰਗਾਂਕੋਲੋਂ ਕਦੇਨਾ ਡਰ ਓਏ । ਪਾਪਾਂਦੀਆਂ ਪੰਡਾਂ
ਸਿਰ ਕਾਸਨੂ ਧਰੇਂ ਓਏ । ਨਾਮ ਬਗੈਰ ਨਹੀਂ ਓਂ
ਲੰਗਿਆ ਜਾਵੇਦਾ ॥

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਾਵੇਦਾ

ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੈਦਾ ॥
ਹਕਹਲਾਲਨਿਤਕਰਮਜੂਰੀਤੂ । ਦਿਲਦੇ ਵਿਚੋਂ
ਕਡ ਛਡ ਗਰੂਰੀਤੂ । ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਕਾਹਨੂੰ ਕਰੇਂ
ਮਸ਼ੂਰੀਤੂ । ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਭੇਰਹਥਨਾ ਆਵੈਦਾ ॥
ਅਰਜਨਸਿੰਘਕਹੇਮੁਖੋਪੁਕਾਰਜੀ । ਜਪੋਖਾਂਨਾਮ
ਤੁਸੀਂ ਬੈਠਕਰਤਾਰਜੀ । ਜਿਸਨੇਬੇੜਾਸਾਡਾਕੂਨਾ
ਪਾਰਜੀ । ਕਲੂਦੇ ਵਿਚ ਇਕੋ ਨਾਮ ਤਰਾਵੈਦਾ ।

ਝੋਕ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀ ਲਾਵੈਦਾ
ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਿਉਂ ਨਾਮ ਭੁਲਾਵੈਦਾ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਝੋਕ ਕਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਅਰਜਨ
ਸਿੰਘ ਉਚਾਰ । ਅਮਿਤਸਰ ਕੇ ਬੀਚ ਮੇਂ ਪੇਸ਼ਾ
ਕਰੇ ਸੁਨਾਰ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੂਲ ਦਾਸਮੇ ਬਹੁਤ
ਹੈ ਸੁਣੋ ਸਭੀ ਬੁਧਵਾਨ । ਪੜੀਓ ਇਸ ਕੋ
ਸੋਧਕੇ ਕਵਕੋ ਸਮਝ ਨ ਧਾਨ । ਦੋਹਿਰਾ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਥ ਰੁਤਈਪ ਜੋ ਸੰਮਤ ਬਿਕਰਮਖਾਨ ।
ਵਿਚ ਮਹੀਨੇ ਮੀਨ ਕੇ ਝੋਕ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਨ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਰਵਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨ ਵਿੰਡ ਅਮ੍ਰਤ

ਸਰ ਮੈ ਜਾਨ । ਲਾਗੇ ਕਟੜਾ ਜਲਿਆ ਕਰਾਂ
ਉਹਾਂ ਗੁਜਰਾਨ ॥

ਭਜਨ

ਟੇਕ ॥ ਸਚਦਾਨੰਦ ਹੈ ਗਿਰਧਾਰੀ । ਜੋ ਹੈ
ਭਗਤੋਂ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕਲੀ ॥ ਸਤਿਜੁਗ
ਦੇ ਵਿਚ ਆਨਕੇ ਕੀਆ ਹਰਨਾਕਸ ਜੇਰ । ਦੇਕੇ
ਦੁਖ ਪਰਲਾਦ ਕੋ ਤੋੜੀ ਧਰਮ ਕੀ ਡੋਰ । ਤਬੀ
ਸੋ ਰੂਪ ਨਰਸਿੰਘ ਹੈ ਧਾਰੀ । ਸਚਦਾਨੰਦ ਹੈ
ਗਿਰਧਾਰੀ । ਜੋ ਹੈ ਭਗਤੋਂ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥
ਕਲੀ ॥ ਵਿਚ ਤੇਰੇਤੇ ਆਨ ਕੇ ਲੀਆ ਰਾਮ
ਅਵਤਾਰ । ਭਗਤ ਭਭੀਛਟ ਸਾਰ ਕੇ ਲੀਨਾ
ਰਾਵਟ ਆਰ । ਦਰਸ ਦੇ ਸਗਲੀ ਜਗਤਾਰੀ ।
ਸਚ ਦਾ ਨੰਦ ਹੈ ਗਿਰਧਾਰੀ । ਜੋ ਹੈ ਭਗਤੋਂ
ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ । ਕਲੀ ॥ ਕਿਸਨ

ਦੁਖ ਫੇਰ ਆਨ ਕੇ ਲੀਯਾ ਦੁਵਾਪਰ ਧਾਰ । ਕੰਸ
 ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਮਾਰਕੇ ਲੀਲਾ ਕਰੀ ਅਪਾਰ । ਸੰਗਲੈ
 ਰਾਧੇ ਜੀ ਪਿਆਰੀ । ਸਚ ਦਾ ਨੰਦਹੈ ਗਿਰਧਾਰੀ ।
 ਜੋ ਹੈ ਭਗਤੋਂ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਕਲੀ ॥ ਕਲ
 ਜੁਗ ਦੇ ਵਿਚ ਆਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਛੀਯਾ ਅਵਤਾਰ
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਬੀਜ ਜੋ ਹਰ ਥਾਂ ਦੀਆ ਖਲਾਰਾ ਜਾਏ
 ਸਿੰਘ ਅਰਜਨ ਬਲ ਹਾਰੀ । ਸਚ ਦਾ ਨੰਦਹੈ ਗਿਰਧਾ
 ਰੀ । ਜੋ ਹੈ ਭਗਤੋਂ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥

ਭਜਨ

ਵੇਕ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ।
 ਸਗਲ ਜਿਸ ਸਿਸਟੀ ਹੈ ਤਾਰੀ ॥ ਕਲੀ ॥
 ਕਲੂਕਾਲ ਜਬ ਭਏ ਆਨ ਕੇ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਜੋਰ ।
 ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਦੁਖ ਜਬ ਹੁਵਾ ਤਬੀ ਮਚਾਇਓ ਸੋਰ ।
 ਕਰੇ ਆਰਛਿਆ ਗਿਰਧਾਰੀ । ਸਗਲ ਜਿਸ
 ਸਿਸਟੀ ਹੈ ਤਾਰੀ ॥ ਕਲੀ ॥ ਭਗਤੋਂ ਕਾ ਦੁਖ

ਵੇਖਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕਰੀ ਬਿਚਾਰ । ਵਿਚ ਤਲਵੰਡੀ
ਆਨਕੇ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਵਤਾਰ । ਕਰੇਂ ਮੰਗਲਾ
ਸਭ ਨਰ ਨਾਰੀ । ਸਗਲ ਜਿਸ ਸਿਸਟੀ ਹੈ
ਤਾਰੀ ॥ ਕਲੀ ॥ ਬੀਜ ਨਾਮਦਾ ਗੁਰਾਂਨੇ ਹਰਥਾਂ
ਦੀਨਾ ਬੇ । ਜੋ ਕੋਈ ਜਪਸੀ ਨਾਮ ਕੋ ਪਾਰ
ਉਤਾਰਾ ਹੋ । ਐਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ । ਧੰਨ
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ । ਸਗਲ ਜਿਸ ਸਿਸਟੀ
ਹੈ ਤਾਰੀ ॥ ਕਲੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕੇ ਬੰਦਨ
ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰੇ । ਜੋ ਕੋਈ ਜਪਸੀ ਨਾਮ
ਕੋ ਸੋਈ ਕਲੂਮੇ ਤਰੇ । ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਬੜੀ
ਭਾਰੀ । ਸਗਲ ਜਿਸ ਸਿਸਟੀ ਹੈ ਤਾਰੀ । ਧੰਨ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥

ਸੰਪੂਰਣ

ਵਿਗਿਆਪਨ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਡੀ ਦੁਕਾਨ
ਤੋਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਪੁਸਤਕ ਸੁਪ
ਤੇ ਸਸਤੇ ਬੜੀ ਰਿਆਇਤ ਨਾਲ
ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਜਿਸ ਸਜਨਾਂ
ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਤੇ ਪਰ
ਮੰਗਾ ਲੈਣ ॥

ਜੋਤਸਿੰਘ ਸੰਤਸਿੰਘ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਾਲੇ
ਲੁਹਾਰੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਾਹੌਰ

—१४००१—